

Foarte puțini oameni vor fi în stare să creadă ceea ce este cuprins în această carte.

Cel puțin, la început.

Ar putea fi una dintre cele mai incredibile cărți ale tuturor timpurilor.

Această carte îi răspunde celei mai importante întrebări din istoria omenirii.

Ce vrea Dumnezeu?

Pentru mulți, răspunsul va fi absolut uimitor.

Chiar și pentru aceia care nu vor fi complet surprinși, răspunsul va fi cu totul și cu totul neașteptat. Nici măcar nu se va apropia de ideile pe care oamenii le au, de obicei, despre Dumnezeu.

Părerea omenirii despre Dumnezeu creează, de fapt, ideile omenirii despre viață și despre oameni. Idei *absolut neobișnuite* despre Dumnezeu vor produce idei *absolut neobișnuite* despre viață și despre oameni. Dacă omenirea ar fi în stare să folosească ceva chiar în acest moment, atunci despre acest lucru este vorba.

Ne aflăm astăzi în pragul unui război cultural global. Mingile de deschidere au fost deja lansate. Ciocnirile cu adevărat mari, bătăliile incredibile ale Lumii Viitorului probabil că urmează să vină.

Data fiind direcția spre care pare că se îndreaptă omenirea, arată ca și când acest conflict major este inevitabil. Nu e așa. Există ceva extrem de puternic, care ar putea să-l oprească: *idei radical diferite despre Dumnezeu, despre viață și despre oameni.*

Dacă vor fi acceptate și adoptate, aceste idei vor crea direcții cu totul deosebite de a trăi și de a exista. Va-

lorile se vor schimba. Prioritățile se vor schimba. Structurile puterii și *deținătorii* puterii se vor schimba.

Unii dintre cei ce dețin puterea doresc să nu se întâmple nimic din toate cele de mai sus.

Acest lucru face din cartea de față nu numai una dintre cele mai incredibile cărți ale tuturor timpurilor, dar și una dintre cele mai periculoase.

Cât timp a trecut de când nu ați mai citit o carte periculoasă?

Veți pătrunde în cartea de față și veți ieși din ea, într-un timp foarte scurt. Este o carte scurtă. Deci, nu numai că e periculoasă, dar se și parcurge rapid.

Rapid și periculos. Deseori aceasta este o combinație fascinantă. Poate chiar și puțin incitantă. Periculos și captivant sunt cele două fațete ale aceleiași monede. Pe care din cele două le veți trăi ca experiență, e în funcție de ce anume vreți să vă *apropiați*, sau de ce vă *îndepărtați*.

Pe ce cale sunteți, în privința schimbării? Doriți ca lucrurile să rămână neschimbate, pe cât se poate, sau doriți ca ele să se modifice?

Dacă doriți ca lucrurile să rămână așa cum sunt, s-ar putea ca această carte să vi se pară periculoasă. Dacă abia așteptați ca lucrurile să se schimbe, o veți găsi captivantă. Ce alegeți?

„Păi...“, ați putea spune, „asta ar depinde despre ce este vorba aici. Discutăm despre viața mea? Despre serviciul meu? Despre mariajul meu? Despre relațiile mele? Despre sănătatea mea? Sau discutăm despre țara mea? Despre lume, în general? Despre scena politică internațională? Despre provocările globale, cărora le face față omenirea?“

Așa că, dați-mi voie să vă dau o mână de ajutor. Vorbim aici despre toate acestea. Despre absolut fiecare în parte. Nu doar despre un lucru sau altul – ci despre toate.

Și asta, deoarece informațiile din această carte ar putea schimba totul.

Schimbarea ar putea fi un lucru periculos de sugerat, nu numai celor ce dețin puterea (pentru care schimbarea este amenințarea supremă), dar și oamenilor obișnuiți (pentru care schimbarea este amenințătoare, pur și simplu, deoarece îi conduce într-o zonă necunoscută).

Fostul vicepreședinte al Statelor Unite, Al Gore, s-a exprimat foarte exact, într-un interviu acordat ziarului *New Yorker*, în septembrie 2004:

„Într-o lume a schimbărilor decorcentante, unde forțe complexe și considerabile amenință punctele de reper familiare și confortabile, impulsul natural este de a apuca tulpina copacului cu cele mai adânci rădăcini, de a te ține bine pentru a-ți păstra viața ta dragă și de a nu pune niciodată la îndoială posibilitatea că nu aceasta este sursa mântuirii tale.”

Ultima parte a acestei fraze spune povestea omenirii și a lui Dumnezeu, în câteva cuvinte. Al Gore confirmă acest lucru, prin următoarea lui declarație. „Cele mai adânci rădăcini“, spune el „sunt ancorate în cele mai vechi tradiții filozofice și religioase.“ Perspicacitatea lui Al Gore ne pune în față o întrebare răsunătoare: vom găsi *drumul înainte*, îndreptându-ne *spre înapoi*?

Răspunsul este nu.

Și, după cum notează fostul vicepreședinte, noi nu ne punem niciodată problema că dacă tradițiile noastre filozofice și religioase nu vor fi sursa mântuirii noastre – presumtiv, deoarece ne simțim amenințați de astfel de întrebări – ar putea exista un moment când *a nu pune la îndoială* aceste tradiții ar reprezenta o și mai mare primejdie?

Răspunsul este da.

Și acum suntem într-un astfel de moment.

Cel mai mare pericol în lumea de astăzi nu este de a ne pune întrebări, ci de a presupune că avem toate răspunsurile; nu invitația spre schimbare, ci tendința de a fugi de schimbare; nu idei absolut noi despre Dumnezeu și despre Viață, ci mereu aceleași vechi idei.

Dacă unele dintre aceste idei vechi continuă să fie acceptate, viața pe care rasa umană o cunoaște acum ar putea să nu supraviețuiască după prima jumătate a secolului al douăzeci și unulea. În modul în care se desfășoară lucrurile, s-ar putea să nu supraviețuiască nici măcar după primul trimestru.

Da, știi că aceasta sună a exagerare.

Dar nu este.

Cumpără-ți ziarul de dimineață. Urmărește programul la televizor.

În anii imediat următori, rasa umană ar putea face un salt dramatic înainte, în procesul său evolutiv, sau s-ar putea prăbuși, poticnindu-se și împiedicându-se, și, în cele din urmă, surpându-se sub greutatea propriilor greșeli din trecut.

S-a mai întâmplat și înainte.

Este ceea ce se poate petrece, atunci când evoluția tehnologică o ia înaintea dezvoltării morale, etice și spirituale. Este momentul când universul trebuie să se descurce cu copiii care se joacă cu chibriturile.

În momentul de față, aceștia suntem noi.

Rasa umană se află în faza copilăriei din cadrul evoluției sale. Nu e nimic greșit în asta. Copilăria poate fi un moment minunat. Dar, în același timp, este vremea când trebuie să fim foarte atenți.

Dacă urmărim ceea ce facem în timpul copilăriei; dacă, așa cum sugerează autorul Robert Fulghum, privim în ambele direcții, înainte de a trece strada; dacă învățăm să împărțim cu ceilalți; dacă ne ținem de mâini și nu ne pier-

dem din vedere unul pe celălalt; dacă renunțăm să lovim și spunem că ne pare rău, atunci când simțim acest lucru; dacă ne curățăm propria mizerie; dacă nu ne mai luptăm cu frații și surorile noastre – vom ajunge în faza în care vom evolua și viitorul nostru ar putea fi spectaculos.

Cred cu tărie că acest lucru se va întâmpla. Cred că viitorul pe care suntem pe cale să-l creăm, urmează să fie spectaculos! Dar știu, la fel de bine, că lucrurile ar putea-o lua și în altă direcție. Și știu că, dacă nu începem să ne purtăm corespunzător, chiar așa se va întâmpla. A nu înțelege acest lucru, ar putea fi un gest temerar. Mai mult decât temerar. Ar fi irespunzabil. Este exact ceea ce ar face un copil.

Cei mai mulți oameni vor să creadă că omenirea este indestructibilă, că specia noastră nu poate fi eradicată sau eliminată, că nimeni și nimic nu o poate influența negativ, într-un mod larg răspândit sau ireversibil.

Luând în considerare evenimente mondiale recente, acest lucru pare să sugereze că cei mai mulți dintre oameni sunt dispuși să creadă ceea ce este de necrezut. Și aceasta aduce la suprafață o întrebare interesantă. Dacă oamenii sunt dispuși să creadă ceea ce este de necrezut, *de ce să nu creadă ceea ce cuprinde această carte?*

Mulți oameni vor fi, pur și simplu, înfricoșați să creadă ceea ce este în această carte.

O idee șocant de neobișnuită urmează a fi prezentată aici, în doar aproximativ 12.000 de cuvinte. Dar, opus acestei idei, este faptul că, în unele țări, ai fi condamnat la moarte, dacă ai spune, cu voce tare, lucrurile conținute în această carte.

Dar nu de o mulțime înfuriată.

De guvern.

Ai putea fi acuzat de a fi comis crime împotriva legilor țării și condamnat la moarte. În alte țări, chiar dacă nu ai fi ucis, ai putea fi criticat, defăimat și ostracizat. Ai putea fi îndepărtat din poziția influentă pe care o deții și, în mod cert, viziunile tale ar fi marginalizate.

Da, chiar atât de periculos este ceea ce e scris aici.

Evident, *Ce vrea Dumnezeu* nu conține o informație neimportantă. De fapt, ea este atât de importantă, încât cuvintele sunt prezentate cu majuscule sau cu caractere italice, oriunde acest termen este folosit, pe parcursul cărții.

Vedeți voi, milioane de oameni din întreaga lume și-au trăit viețile pe baza informațiilor pe care le-au primit până acum, despre *Ce vrea Dumnezeu* – iar dacă acest subiect este inexact, omenirea ar putea fi într-o mare încurcătură.

Informațiile anterioare existente în lume despre
acest subiect nu sunt conforme cu realitatea.

Omenirea se află într-o mare încurcătură.

Niciodată nu veți
schimba lucrurile,
luptând cu realitatea existentă.
Pentru a schimba ceva,
construiți un model nou,
care să facă modelele
existente să pară învechite.

R. Buckminster Fuller

CUPRINS

Capitolul 1	5
Capitolul 2	6
Capitolul 3	8
Capitolul 4	12
Capitolul 5	13
Capitolul 6	14
Capitolul 7	16
Capitolul 8	19
Capitolul 9	27
Capitolul 10	42
Capitolul 11	51
Capitolul 12	58
Capitolul 13	62
Capitolul 14	65
Capitolul 15	72
Capitolul 16	78
Capitolul 17	81
Capitolul 18	90
Capitolul 19	96
Capitolul 20	102
Capitolul 21	110
Capitolul 22	114
Capitolul 23	120
Capitolul 24	138
Capitolul 25	142

Capitolul 26	147
Capitolul 27	153
Capitolul 28	158
Capitolul 29	162
Capitolul 30	164
Capitolul 31	168
Încheiere	172

